succulenta

NEDERL.-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN E.A. VETPLANTEN

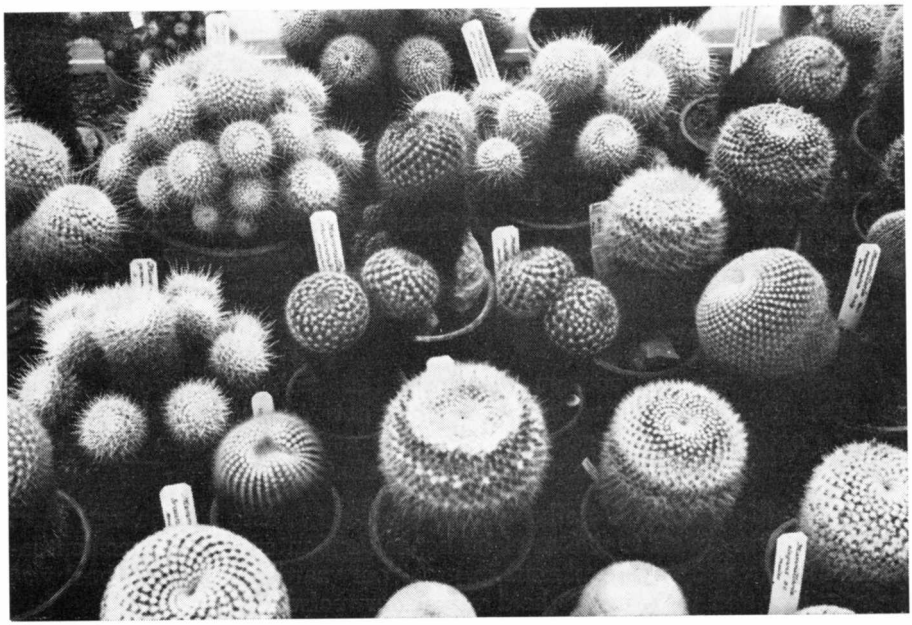

Fig. 90 — Een prachtige Mammillariagroep. Vooraan in het midden Mammillaria bravoae, daarachter twee dubbelkoppige exemplaren Mammillaria rhodantha met rode dorens; links en boven grote groepen van de witbedoornde Mam. geminispina.

foto: P. Cossée

Van de Redactie

Een vraag, die nog al eens in gesprekken, op vergaderingen en ook wel in artikelen naar voren komt is, wanneer een plant tot de succulenten moet worden gerekend en wanneer niet. Meestal is deze vraag dan een gevolg van de omstandigheid, dat een liefhebber ook planten kweekt, waarvan het succulente karakter twijfelachtig is.

In de praktijk heeft niemand moeilijkheden met het beantwoorden van deze vraag, want in de loop van de jaren is de omvang van het begrip succulent wel in grote lijnen komen vast te staan. De vraag wordt evenwel moeilijk te beantwoorden, wanneer men een precies antwoord wil hebben; we moeten dan immers afgaan op de definitie : succulenten zijn planten met waterweefsel.

Voor de praktijk kunnen we met deze definitie weinig beginnen, want vele Orchideeën, Bromeliaceën, Begonia's en zelfs ook wel Impatiens (b.v. *I. sultani,* het bekende Vlijtig Liesje) hebben ook waterweefsel en dat zijn alle planten, die beslist niet in een succulentenkas thuis horen. Aan de andere kant kweken we verscheidene planten in onze kassen, die nauwelijks succulent genoemd kunnen worden, want het is helemaal de vraag of planten met harde leerachtige bladeren zoals Agave en Haworthia alle waterweefsel bevatten.

Onze succulenten vormen veel meer een ecologische groep en zijn planten, die overeenkomen in kweekwijze; het zijn planten, die in grote trekken onder gelijksoortige voorwaarden groeien. Het is een biologische groep, die zeer moeilijk morphologisch te definiëren is.

Voor de gemiddelde liefhebber is vooral dit laatste van belang, want het is aan hem om uit te maken of hij bepaalde planten in zijn succulentenkas zal kweken; de overeenkomst in groeivoorwaarden is daarbij heel wat belangrijker dan de aanwezigheid van waterweefsel.

Het gaat er tenslotte om mooie planten te kweken. B.

Voorzitter : A. F. H. BUINING, Burg. de Beaufortweg 10, Hamersveld (U.) – Telefoon 03496–226.
Secretaresse : Mevrouw J. GRULLEMANS VAN BERGHEM, Hereweg 19, Lisse – Tel. 02530–3439.
Penningmeester : G. D. DUURSMA, Spoorstraat 106, Leeuwarden, Postrekening no. 83 35 50.
Redacteur : B. K. BOOM, I.V.T., Postbus 16, Wageningen, Telefoon 08370–3141, thuis telef. 2146.
Redactiecommissie : C. BOMMELJE, J. C. VAN KEPPEL en H. VAN DER VELDE.
Kopij moet uiterlijk de 18de van de maand in het bezit van de redacteur zijn.

A. J. A. UITEWAAL

Cotyledon teretifolia Thunb,

Fig. 91

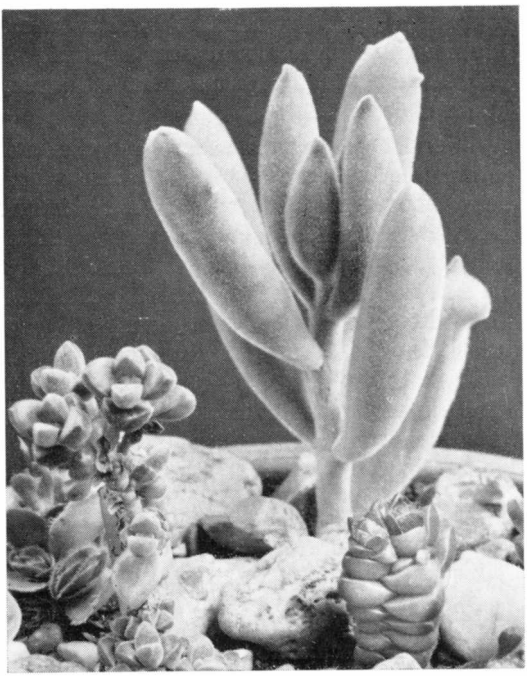

foto: Uitewaal.

Tussen mijn oudere foto's vond ik nog een afbeelding van een Cotyledon die ik in de zomer van 1950, tegelijk met enkele andere Cotyledons, van de heer HERRE uit Zuid-Afrika heb ontvangen. De plant was verzameld in de Kleine Karroo. Bij mijn weten leeft de plant echter niet meer, maar ik meen toch goed te doen hier haar conterfeitsel eens te brengen.

De plant op bijgaande afbeelding stelt — ik twijfel er nauwelijks aan — een *Cotyledon teretifolia* voor, althans een plant zéér nauw daaraan verwant.

Ongetwijfeld hebben vele lezers de naam *Cotyledon teretifolia* vaker gehoord, maar ik geloof, niet zovelen hebben er een juist idee van, hoe deze soort er uit ziet. Onwillekeurig verwarring stichtend zou voor sommigen de afbeelding kunnen zijn van een kruising van genoemde soort met *Cotyledon gracilis*, in de Verkade's album „Vetplanten" gedoopt met de aanminnige fantasienaam Bevallig-Bastaardnavelblad. Deze kruising vertoont zowel naar bladvorm als bladstructuur niet veel overeenkomst met *Cotyledon teretifolia*, ook de bloemkleur wijkt af.

Enig nader commentaar aan de hand van onze afbeelding lijkt me evenwel bepaald niet overbodig, temeer nadat ik in een bekend Amerikaans werkje over Vetplanten enkele afbeeldingen heb gezien van planten van de betreffende soort, die van de onze enigszins afwijken. Met de opsomming van die verschillen zal ik u niet vermoeien, maar natuurlijk heb ik zelf wel getracht na te gaan, of de plant op onze foto inderdaad *Cotyledon teretifolia* voorstelt. Nu, het klopt allemaal vrij goed met hetgeen Berger, in diens werk Crassulaceae, daarvan zegt: Bladeren kruisgewijs geplaatst, rolrond, nabij de top iets afgeplat, ca. 10 cm lang en 1,5 cm breed,

lichtgroen, dicht weekharig. Verder kan worden vastgesteld, dat het om een stamvormende, struikvormige soort gaat; de bloemen zijn geel, maar daar ik deze aan mijn plant nooit gezien heb, kan ik daar dus geen vergelijking mee treffen.

Verder heb ik de afbeelding van *Cotyledon teretifolia* opgezocht in Botanical Magazine, plaat 6235. Het wel meest opvallende verschil die de daar getekende plant met de onze vertoont zijn de nogal hard groen gekleurde bladeren (gezien de nogal primitieve uitvoering van de tekening behoeft m.i. daar niet te veel waarde aan gehecht) benevens de nogal opvallend anders gevormde bladtop. Deze is nl. nabij de top duidelijk afgeplat, daarbij is het blad hier een weinig verbreed en eindigt in een stompdriehoekige spits die van een rood randje is voorzien. Deze van onze plant nogal wat afwijkende vorm van bladtop heeft mijn mening, dat onze plant niets anders kon zijn als *Cotyledon teretifolia,* eerlijk gezegd wel aan het wankelen gebracht.

Een goed opmerker heeft intussen misschien aan de bladeren van de plant op bijgaande afbeelding een bijzonderheid gezien, die hier nog onvermeld gebleven is. Dat zijn de tandvormige uitsteeksels nabij de top van sommige van de bladeren. Soms vinden we één, soms ook twéé van die tandjes aan de zijkanten van de bladeren en, zoals gezegd, vertonen sommige bladeren deze in het geheel niet. Het is zonder meer moeilijk te zeggen, wat daarvan de oorzaak zou kunnen zijn; een dergelijke onregelmatigheid komt wel eens meer voor, b.v. bij *Kalanchoe tomentosa.*

Ondanks de meer of minder geringe verschillen die de door ons hier afgebeelde plant vertoont met de hier aangehaalde beschrijving van Berger, en met de plaat (en diagnose) in Botan. Magazine, ben ik er vrijwel van overtuigd dat onze plant niettemin *Cotyledon teretifolia* is. Het is nl. zo, dat men eerst een grotere verzameling geïmporteerde Crassulaceae gezien moet hebben om er van doordrongen te zijn, hoe variabel een massa soorten die tot deze familie behoren wel is. Men is dan ook gemakkelijker geneigd te groeperen, dan vanwege geringere verschillen te separeren; tot dit laatste vooral wil men dikwijls maar al te spoedig overgaan.

**
*

O p m e r k i n g :

Cotyledon teretifolia Thunb. schijnt inderdaad nogal variabel te zijn wat o.m. blijkt uit het feit dat Harvey twee varianten beschreef, n.l. *Cotyledon teretifolia* var. *subglaber* en *C. campanulata,* die thans als synoniem van *C. teretifolia* beschouwd worden. De beschrijving van deze plant spreekt dan ook van bladeren dichtbehaard tot bijna kaal. In 1959 zaaiden wij *C. teretifolia* van zaad afkomstig uit de botanische tuin te Berlin-Dahlem. Het zaad kiemde goed, maar de bladeren waren zonder uitzondering vrijwel onbehaard en hardgroen. De planten vertoonden een vrij sterke groei, vertakten sterk en van de twee door ons aangehouden exemplaren staat er nu één in knop. De bloei zal dus uiteindelijk uit moeten maken of wij inderdaad *C. teretifolia* gezaaid hebben. Naamsverwisseling of kruising met een andere soort behoort nu eenmaal niet tot de onmogelijkheden.

van K.

Dr. L. STERCK

Het zaaien van Crassula's

In het bijzonder wanneer we voorbijgaan aan de familie der Mesembryanthemaceae (Lithops, Conophytum, Gibbaeum, Argyroderma, etc.) kan zonder meer worden geconstateerd dat het zaaien van vetplanten lang niet zo populair is als het zaaien van cactussen.

Ongetwijfeld speelt daarbij een belangrijke rol dat cactussen zich nu eenmaal in een grotere belangstelling mogen verheugen dan vetplanten. Ook de doorgaans snellere groei van vetplanten, met de grotere mogelijkheid om door middel van stekken tot vermeerdering te komen, is in dit verband zeker van betekenis. Voorts zal ook de moeilijkheid om het zaad te oogsten en om tot behoorlijke zaairesultaten te komen wel eens een rol spelen.

Voor zover het deze twee laatste factoren betreft heb ik ten aanzien van enkele Crassula-soorten enige ervaringen opgedaan, waarover ik hier wat zal laten volgen.

Het zaad van Crassula's is stoffijn en dit maakt het zaadwinnen niet eenvoudig; althans wanneer niet een speciale methode wordt toegepast. Van Dr. de Boer leerde ik een handige methode, die op het volgende neerkomt.

Knip de verdroogde bloemstengels af en wrijf ze voorzichtig kapot boven een stuk papier. Doe dan alles door een fijne zeef en eventueel in een tweede ronde door een nog fijner exemplaar. De laatste keer zeven met behulp van een stuk nylonkous. Op dat moment is U de trotse bezitter van zaad vermengd met stofresten. Daar U natuurlijk pas tevreden bent, wanneer U een zuiver produkt in handen hebt, volgt nog een laatste ronde. Zaad en stof worden op een stevig stuk papier gelegd, bijv. schrijfmachinepapier. Door het papier nu iets scheef te houden en heen en weer te bewegen wordt het zaad – dat in tegenstelling tot de stofdeeltjes rond is – afgescheiden. Het lijkt al met al misschien een wat moeizame procedure maar het loont beslist de moeite.

De tweede fase – het zaaien – kan nu beginnen. Het zaad wordt niet door een laagje aarde afgedekt. Zodra enige kiemresultaten zichtbaar worden moet men heel erg oppassen met gespannen lucht. Veel licht – maar geen zon – en frisse lucht zullen doorgaans een gunstige invloed hebben.

Bij de verschillende pogingen die ik heb ondernomen, gedeeltelijk met dezelfde soorten, kwam dikwijls het volgende beeld naar voren: In eerste instantie een zeer grote opkomst, kort daarna het wegvallen van hele legerscharen minuscule plantjes.

Voor wat betreft de concrete resultaten van het zaaiexperiment met *Cr. hemisphaerica, Cr. picturata* hybriden en *Cr. picturata* hybriden × *Cr. milfordae,* het volgende: Over *Crassula hemisphaerica* kunnen we kort zijn. Na een veelbelovend begin alleen maar narigheid, hetgeen langzaam maar zeker het overlijden van alle zaailingen tot gevolg heeft gehad. De twee andere Crassula's – gezaaid eind februari – hebben het er heel wat beter afgebracht en staan elkaar nu in oktober in een zaaitest, volop in bloei, te verdringen. Het zaaien van dergelijke Crassula-hybriden heeft nog als extra attractie dat de variabiliteit van de planten zo duidelijk naar voren komt.

Betreffende *C. picturata* hybriden – een kruising tussen *Cr. picturata* en *Cr. schmidtii* – is in Succulenta 1958, blz. 47 op de uitermate grote variabiliteit gewezen. De kleur van de bloemen varieert van wit tot rose-rood; de hoogte van het plantje loopt gewoonlijk van ongeveer 3 cm tot ongeveer 25 cm. Van grote invloed is ook de wijze van kweken. Veel frisse lucht en weinig water houden de meeste planten stevig en klein en komen de kleur en fraaie tekening ten goede. Van een flinke hoeveelheid zaailingen die de gehele dag buiten in de zon stonden, waren de bladen diep rood geworden.

Laten we tenslotte nog even naar de kruising van *Cr. picturata* hybriden met *Cr. milfordae* zien (raadpleeg voor laatstgenoemde soort Succulenta 1959, blz. 124 en 125). De meeste planten blijven laag en vormen dikwijls rondom stek, zodat ze een enigszins zodenvormend karakter krijgen. In vele gevallen ontbreekt de fraaie tekening van de bladen van *Cr. picturata* hybriden, evenals de rode kleur. Bloeit *Cr. milfordae* wit, bij de hybride varieert de bloemkleur van wit tot rose-rood. Een ander verschil bestaat hierin dat *Cr. milfordae* dikwijls zeer moeilijk in bloei komt, in tegenstelling tot de hier vermelde kruising.

Tot zover deze bespreking over het zaaien van Crassula's en de resultaten ervan. Zelfs wanneer U doorgaans weinig aandacht aan vetplanten schenkt, zou ik U toch nog willen aanraden er eens wat te zaaien. Immers, bij de ware liefhebber gaat het minstens zoveel om het spel als om de knikkers en het is altijd plezierig om een ervaring rijker te worden.

Boekbespreking

Backeberg, Curt, Hamburg-Volksdorf, Deutschland. „Die Cactaceae". Handbuch der Kakteenkunde. 6 Bände. Vollständig. Band VI: Nachträge und Index. (Zur Genealogie der „Phyllohybriden", Nachträge, Berechtigungen und Ergänzungen, Nachwort, Namensverzeichnis). Mit 307 zum Teil farbigen Abbildungen im Text. XLV—XLIX, S. 3545—4041, 17 × 24 cm, 1962. Lederin mit farb. illustr. Schutzumschlag, 82,70 DM.

Met de verschijning van dit zesde deel van „Die Cactaceae" heeft Backeberg zijn uitvoerige werk afgesloten. Wij verheugen ons er over, dat na het volledige werk van Britton en Rose, nu een overzicht is vastgelegd van alle tot dusverre beschreven cactussen. Ontegenzeggelijk is dit een enorm werk geweest en wij wensen de heer Backeberg met de voltooiing van harte geluk.

Bijzonder prettig is, dat nu een zeer uitvoerige index het opzoeken van bepaalde planten eenvoudiger heeft gemaakt.

Interessant is de opgenomen studie van D. Rowley over de Phyllohybriden, die door de liefhebbers van deze zo fraai bloeiende planten zeer op prijs zal worden gesteld.

In het hoofdstuk „Nachträge", dat ruim 330 bladzijden met vele mooie foto's (ook gekleurde) bevat, wordt een groot aantal nieuwe soorten beschreven of genoemd, waaronder ook de provisorische namen uit catalogi, vooral die van F. Ritter.

Een groot aantal Opuntia's (in algemene zin) wordt besproken en met foto's toegelicht, een aantal nieuwe soorten wordt beschreven. Het geslacht Tephrocactus (Opuntia), dat door de reizen van Prof. Rauh en Ritter zo in zwang is gekomen, wordt verder uitgewerkt en vooral verduidelijkt door prachtige foto's. Het kweken van deze planten op eigen wortel, in blik- of plasticpotten, is zelfs tegenwoordig in ons klimaat mogelijk.

Het geslacht Mila wordt zeer helder en duidelijk behandeld. Wij willen ons beperken tot de voor onze leden meest belangrijke geslachten en willen hierover enige opmerkingen maken.

Het geslacht *Calymmanthium* Ritter met de species *substerile* Ritter werd beschreven in „Kakteen und andere Sukkulenten", februari 1962, p.p. 24—28.

Loxanthocereus nanus (p. 3673) werd nimmer door Akers beschreven. John Akers aarzelde haar zelfs als variëteit te publiceren.

Op p. 3680 staat een plant uit de verzameling Buining afgebeeld, die niet met de tekst klopt. Deze tekst heeft betrekking op de foto no. 3343, dus op *Akersia roseiflora* Buin. De plant, foto nr. 3342, is een nog niet gepubliceerde Borzicactus. De me-

dedeling van Hutchison, dat *roseiflora* een hybride zou zijn, is uit de lucht gegrepen, daar Akers mij reeds jaren geleden de vindplaats opgaf.

Submatucana currundayensis (Ritt.) Backbg. is geen nom. nud., maar werd beschreven in Succulenta 1958, p.p. 139-140. Backeberg heeft kennelijk de publicatie van Ritter in „the National Cactus and Succulent Journal", dec. 1961, p.p. 79-81, over het hoofd gezien waar o.a. *Rebutia tiraquensis* (Card.) door Ritter onder *Sulcorebutia* wordt gebracht, evenals enige andere Rebutia's. Voorts werden door Ritter in hetzelfde tijdschrift 1962, p.p. 13-14 beschreven *Sulcorebutia lepida* Ritter en *verticillacantha* Ritter met de variëteit *verticosior* Ritter.

Aangezien het VIe deel van „Die Cactaceae" verschenen is per 1 augustus 1962 is Backebergs beschrijving van *Pyrrhocactus setosiflorus* op pag. 3745 niet geldig, daar Ritter deze plant reeds beschreef in Succulenta, juni 1962, p.p. 70-72, met de variëteit *intermedius*. Opmerkelijk is overigens, dat Backeberg deze in Chili gevonden plant plaatst onder *Pyrrhocactus*, welk geslacht naar zijn opvatting alleen planten omvat die ten Oosten van de scheidingslijn van de Andesketen voorkomen.

De op p. 3747 afgebeelde planten van Van der Steeg behoren o.i. niet tot *Pyrrhocactus*, maar eerder tot *Acanthocalycium*. Ook wat de nieuwe *Weingartia's* (p. 3762-3764) van Ritter betreft kent Backeberg kennelijk niet de in de beide Engelse tijdschriften in 1961 door Ritter beschreven soorten: *multispina, lanata, sucrensis, erinacea, erinacea* var. *catarirensis, riograndensis* en *longibba*.

Dat Backeberg op p. 3788—3790 het nieuwe geslacht en soort als *Delaetia woutersiana* Backbg. publiceerde is ons een volkomen raadsel. Op een andere plaats zal deze beschrijving nader worden besproken.

Aangezien het in de bedoeling ligt om nog een VIIe deel uit te geven, is het wellicht mogelijk om de boven gesignaleerde soorten daarin te vermelden.

A. F. H. Buining.

Onze lezers schrijven . . . .

De planten van mijn bescheiden verzameling hebben dit voorjaar eerst laat water gekregen, dit vanwege de weersgesteldheid, waardoor zij een lange winterrust gehad hebben. Of nu deze lange winterrust de oorzaak is, of dat er andere factoren zijn aan te wijzen weet ik niet, maar al mijn planten, met uitzondering van de Phyllo's, hebben rijk gebloeid.

Ook *Parodia microthele*, waarover ik hier wil schrijven, bloeide dit jaar rijk en lang. De 60 mm brede en 55 mm hoge plant heeft 13 bloemen in de kruin gebracht, terwijl aan de zijkant ook bloemen verschenen en wel eerst in een krans op twee derde van de planthoogte en later ook lager. Er verschenen zelfs bloemknoppen tot op 15 mm van de basis van de plant, welke echter niet tot bloei zijn gekomen. Op de zijkant zijn thans, eind oktober, nog ongeveer 10 wolpluisjes vlak boven de betreffende areolen zichtbaar, waarvan wij moeten afwachten, hoe deze zich in het volgende seizoen zullen gedragen.

Nog dient te worden vermeld, dat de doorsnede van de bloemen in de kruin van de plant 37 mm was, terwijl de bloemen aan de zijkant het niet verder konden brengen dan 25 mm in doorsnede.

K. P. van Arkel

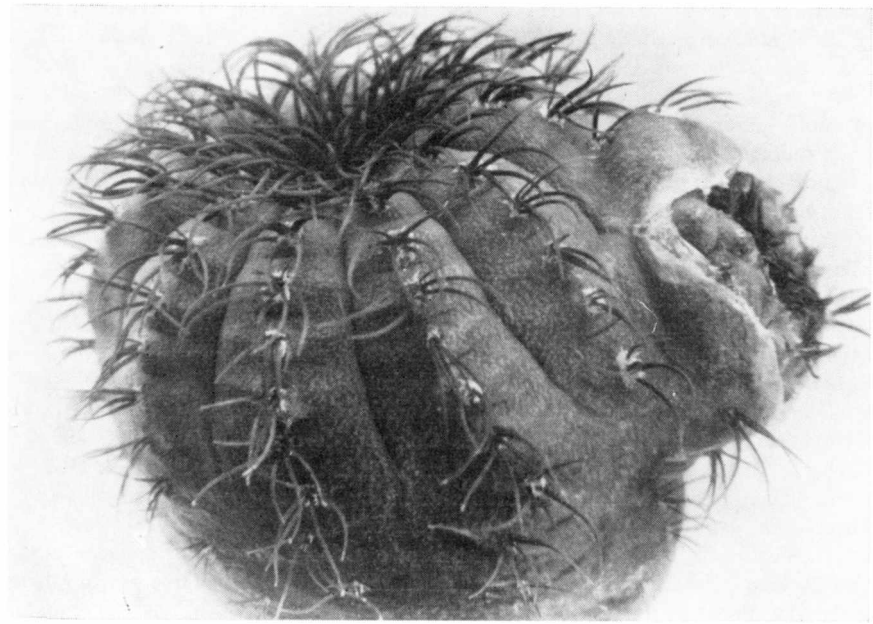

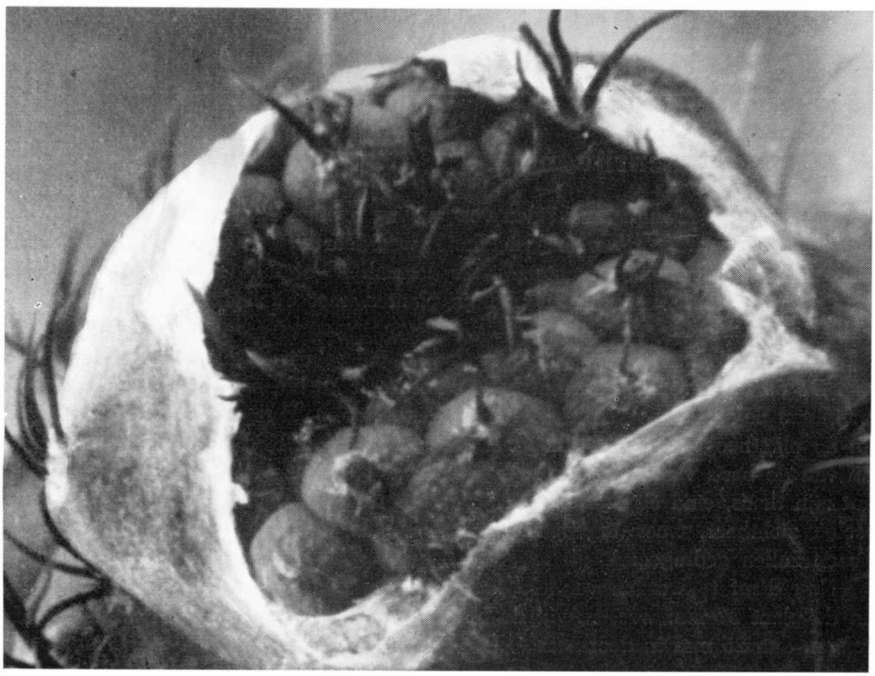

Fig. 92, 93 — Frailea asterioides. Een tweetal sterk vergrote opnamen doen de zijknopontwikkeling van het kleine plantje goed uitkomen.

foto's: Bonefaas.

Zijknop-ontwikkeling bij Frailea asterioides

Bij een van de jonge plantjes van *Frailea asterioides* Werd. die verleden jaar werden geënt op *Pereskiopsis spathulata* ontstond aan de zijkant een dikke knobbel die steeds dikker werd. U begrijpt mijn verbazing toen deze knobbel openbarste en er een stek zichtbaar werd. Het plantje, dat nu een middellijn van ongeveer 2 cm heeft, heeft daar blijkbaar niet de minste hinder van, daar de beschadigde huid langzaam verdroogt en zodoende ruimte biedt aan de zich goed ontwikkelende stek.

We hebben hier dus te maken met een stek die zich ontwikkelde van een sporadisch voorkomende zijknop van de centrale as van dit plantje. Deze ontwikkeling komt wel meer voor, b.v. bij *Trichocereus pachanoi*. Voor Frailea is dit het eerste mij bekende voorval.

Zie de beide afbeeldingen op nevenstaande pagina. J. Bonefaas.

Richtlijnen voor plantenkeuringen

Op de Grasheuvelconferentie 1961 werd besloten, dat ondergetekenden een leidraad voor plantenkeuringen zouden opstellen; tijdens de plantenkeuring bleek namelijk, dat enige omschrijving van de spelregels wel nodig was, zodat ook de inzenders zouden weten, welke normen voor keuringen gelden. Wanneer de afdelingen van Succulenta de hier volgende richtlijnen aanvaarden en toepassen, kunnen we van een min of meer uniforme beoordeling voor het gehele land verzekerd zijn.

Keuringen kunnen afdelingsvergaderingen aantrekkelijk maken en dienen dus gestimuleerd te worden; er kunnen prijzen worden uitgeloofd, al moeten we wel bedenken, dat het hoofddoel is mooie planten op tafel te krijgen.

Het gaat bij deze keuringen niet in de eerste plaats om zeldzaamheden, al zijn die natuurlijk ook welkom; het meer of minder zeldzaam of nieuw zijn van een soort mag niet van grote invloed zijn op het cijfer.

Niet alleen de uitslag van een keuring is van belang, maar vooral ook het waarom. Een bespreking van de gekeurde planten op de vergadering kan zeer instructief werken voor alle aanwezigen.

Indien er een reeks van keuringen gehouden wordt, is het gewenst zoveel mogelijk dezelfde keurmeesters te hebben; de inzichten lopen immers nog al eens uiteen; door telkens één of enkele geslachten te vragen, wordt het materiaal meer vergelijkbaar.

Zo nodig kan men de inzendingen verdelen over twee groepen, nl. kamer- en kascultuur, dit om de kansen voor ieder zoveel mogelijk gelijk te maken.

Ook zaaiwedstrijden, waarbij het resultaat van het zaaien aan het einde van het seizoen gekeurd wordt, vallen zeer in de smaak; het is aan te bevelen, daarvoor zaad van één soort beschikbaar te stellen, waarvan de naam aan de deelnemers onbekend is.

De ingezonden planten moeten tenminste 3 jaar bij de inzender in cultuur geweest zijn, waarbij dan een uitzondering gemaakt kan worden voor zelf gekweekte zaailingen.

De inzenders kunnen hun cijfers gunstig beïnvloeden door hun planten vóór de inzending zorgvuldig na te zien, de pot schoon te maken en deze van een deugdelijk etiket te voorzien.

Gekeurd dient te worden op : 1. de benaming; 2. de habitus; 3. de cultuur.

Elk dezer onderdelen krijgt een cijfer (ten hoogste een 10), zodat een plant in het beste geval 30 punten kan behalen.

1. Een naam die juist is en correct geschreven, krijgt 10 punten. Men dient zich er dus in de eerste plaats van te vergewissen, dat de naam bij de plant behoort; aan geheel foutieve namen kan geen enkel punt worden toegekend. Dan dient de naam cor-

rect geschreven te zijn; de beoordeling van schrijffouten is afhankelijk van de grootte van de fout. Synoniemen worden niet fout gerekend voor zo ver deze voortkomen uit persoonlijke opvattingen over geslachten en soorten b.v. *Notocactus leninghausii* en *Eriocactus leninghausii* zijn beide correcte namen, maar *Crassula portulacea* mag niet *Crassula argentea* genoemd worden.

Het niet vermelden van variëteitsnamen behoeft niet als fout te worden aangerekend; dit is afhankelijk van de belangrijkheid van de variëteit b.v. bij *Opuntia basilaris* var. *cordata* is het weglaten van de variëteitsnaam niet zo belangrijk, omdat hieromtrent geen eenheid van opvatting bestaat; bij *Echeveria pulvinata 'Ruby'* daarentegen moet op het vermelden van de variëteitsnaam wel degelijk prijs gesteld worden, omdat deze zo gemakkelijk te herkennen is.

2. Onder habitus wordt verstaan: het algemene voorkomen, dus de groeiwijze, de kleur, de beharing, de bedoorning e.d. Hoe dichter een ingezonden plant in habitus overeenkomt met exemplaren van de natuurlijke standplaats, des te hoger moet het toegekende cijfer zijn.

3. Bij de cultuur moet gelet worden op de zuiverheid, dus op beschadigingen, op aanwezigheid van ongedierte of schimmels, op stof, bestrijdingsmiddelresten etc.; ook moet de wijze van enten hierbij worden betrokken en dienen meer of minder fraaie entingen te worden beoordeeld.

C. Bommeljé — H. Rubingh.

BESTUURSMEDEDELINGEN

LIDMAATSCHAP 1963

Leden van Succulenta, die hun lidmaatschap voor 1963 niet wensen te verlengen, worden er aan herinnerd, dat het lidmaatschap moet worden opgezegd vóór 1 december 1962, schriftelijk aan het secretariaat, Hereweg 19, Lisse, of aan het bestuur van de afdeling waartoe zij behoren.

Daar bovenstaande mededeling niet kon worden opgenomen in het november-nummer, verzoeken wij hiervan per omgaande, in elk geval vóór 1 januari a.s. mededeling te doen.

Secretaresse Succulenta.

CONTRIBUTIE 1963

De leden der vereniging Succulenta worden er op attent gemaakt dat, volgens besluit van de Alg. Vergadering 1962, de contributie voor het jaar 1963 is vastgesteld op f. 7,50 en voor het buitenland op f. 8,50.

Alg. Penningmeester Succulenta
Leeuwarden, Postrek. no. **833550.**

CONTROLE KASCOMMISSIE ALGEMEEN PENNINGMEESTER

Ondergetekenden, F. v. d. Velde en M. Kooy, namens de afdeling Rotterdam optredende als kascontrolecommissie, verklaren hiermede op 24 maart 1962 het kasboek en de hierop betrekking hebbende bescheiden over 1960 te hebben gecontroleerd en in orde bevonden.

w.g.: F. v. d. Velde
M. Kooy

Uit de Afdelingen

AMSTERDAM

Op 19 september werd de eerste vergadering na de vakantie gehouden, waarop vele leden dia's van hun planten vertoonden. Het was een zeer gezellige avond met veel discussies.

Op de vergadering van 17 oktober vervolgde de heer van Arkel zijn lezing van 16 mei over het kweken van Phyllo's. Besproken werd het verpotten, snoeien en vermeerderen door stek. Evenals de vorige keer gaf de spreker waardevolle adviezen en vertoonde hij een serie prachtige kleurendia's. Een zeer geslaagde avond.

H. DE VRIES, v. Tuyll v. Serooskerkenplein 12 I, Amsterdam Z-II (9),
Tel. 020-796961.

GOOI- EN EEMLAND

De leden der Afdeling kwamen op 6 november in een der zalen van het Restaurant 'De Karseboom' te Hilversum bijeen om te luisteren naar de uiteenzettingen van de heer M. G. van der

Steeg, die een lezing hield over de invloed van het licht op de planten.

Spreker beschreef de bloei- respectievelijk de groei-inductie, die uitgaat van een kunstmatige verandering van de daglengte en gaf aan de hand van een schematisch overzicht een uiteenzetting van de sterk uiteenlopende reactie van planten op korte resp. lange belichtingsperioden.

De 34 aanwezige leden luisterden met aandacht naar de interessante gegevens en dankten spreker met een hartelijk applaus. Na de lezing werd de gebruikelijke verloting gehouden en bleef men bijeen voor onderlinge besprekingen over de verzorging der planten.

Vele van de 34 leden, die op 2 oktober te Hilversum bijeenkwamen, hadden bakken met zaailingen of oudere planten medegebracht, om aan het einde van het seizoen de resultaten van hun pogen aan de medeleden te tonen. Een jury beoordeelde de planten en kende prijzen toe terwijl tevens de bijzonderheden van de diverse inzendingen besproken werden.

Na de pauze en de verloting toonde de heer H. Rubingh planten van als moeilijk bekend staande soorten, die hij, door ze in zwart geverfde blikken te kweken, tot uitstekende groei heeft weten te brengen. De avond sloot met een discussie over de voordelen van het gebruik van niet-poreuze kweekbakken.

W. H. SCHUSTER, secretaris
Pieter de Hooghlaan 2 - Loosdrecht.

ROTTERDAM

Op zaterdag 13 oktober hield de afdeling haar maandelijkse bijeenkomst. Bij afwezigheid van de voorzitter (door ziekte) werd de bijeenkomst geopend door de secretaris. Nadat het huishoudelijke gedeelte haar beslag had gekregen werd het woord gegeven aan ons lid de heer J. Magnin. Spreker hield een interessante voordracht en verraste ons met een serie zeer mooie kleurendia's door hem deze zomer opgenomen. Zijn lezing werd onderbroken door het stellen van vragen en een pauze. Na verloting van een aantal zeer mooie planten werd de bijeenkomst met dank aan de spreker gesloten.

Onze november bijeenkomst werd zaterdag 10 november gehouden. De voorzitter begroette onze gasten van deze avond: de heren v. Keppel en v. d. Velde. De heer van Keppel hield een lezing voor ons over het onderwerp: „Nieuwe wegen bij de succulentencultuur". Spreker zette eerst uiteen de voor- en nadelen bij het kweken in potten, bakken en volle grond, om daarna over te gaan tot het onderwerp „kweken in blikken". De laatstgenoemde wijze van kweken biedt vele voordelen. Begrijpelijk gaf deze voordracht aanleiding tot een interessante gedachtewisseling. Als demonstratiemateriaal had de heer van Keppel een aantal zeer mooie „geblikte" planten meegebracht.

Op voorstel van de heer Verbeek werd besloten een proef te nemen met deze methode door met tien planten, vijf gelijke soorten, er van elk één in blik en één op de oude manier te kweken om dan in november 1963 een vergelijking te maken. Alle aanwezigen beloofden hun medewerking. Ook de heer van Keppel beloofde dan weer in ons midden te zullen zijn. Hij verraste ons ook nog met een grote serie zeer mooie kleurendia's. Toen volgde de verloting van een aantal planten. Deze leerzame avond werd op een laat uur door de voorzitter met een hartelijk dankwoord aan de heer van Keppel gesloten.

J. L. DE SLEGTE, secretaris
Schiebroeksesingel 31 - Rotterdam-12

NIEUWE LEDEN:

F. Derks, Weteringplantsoen 7, Aalsmeer.
F. Pareira, Maasstraat 139 I, Amsterdam-Zuid.
H. H. J. Daatselaar, Oogentrooststraat 3, Amsterdam N.
J. H. Linsen, Ritsema Bosstraat 36 I, Amsterdam-O.
J. C. M. Tweehuijzen, Fred. Hendrikstraat 52, Amsterdam W.
G. W. Wesselink, Vrij-Nederlandstraat 24, Arnhem.
L. J. Turkensteen, Selterskampweg 67, Bennekom.
J. Peper, Cl. Fonteinestraat 16, Bolsward.
J. A. Pluimert, Weimarstraat 314, Den Haag.
J. Bruins, Julianaplein 8, Denekamp.
A. de Bruin, De Rijpstraat 14, Dordrecht.
T. Versteeg, Burg. Jaslaan 14, Dubbeldam.
J. Veldhuis, Beukenlaan 18, Eindhoven.
Mevrouw B. J. Tressoor, St. Norbertusstraat 34, Eindhoven.
J. van Veen, Bern. Zweersstraat 6, Enschede.
P. Biemans, Buitendijk 3, Heinenoord.

Fa. VAN ZANTEN & HOFLAND

In- en verkoop van Cactussen en Vetplanten

Telefoon 01740-5480 Bij geen gehoor 5051 of 5410
Correspondentie adres: GEESTWEG 848 - NAALWIJK.

import
export

Cactussen en andere Succulenten

telefoon 33 25 56
postrekening 17 24 46

F. Jansen Leyweg 24
's-Gravenhage

FLINKE SORTERING IMPORT - EXPORT

Cactussen en andere Vetplanten

bij W. J. VAN KEMPEN

Driehuizerweg 327, Brakkestein, Nijmegen. Tel. 23377, Giro 547230

D. BOUWMAN

Binnenl. Groothandel
Export

Grote sortering Cactussen en prima Vetplanten

Dijkweg 56a — NAALDWIJK — Telefoon 01740—5168

CACTUSSEN
VETPLANTEN

H. VAN DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 430

Meer dan 1200 soorten Cactussen en andere Vetplanten
(Zondags gesloten). Vraagt onze sortimentslijst.

VRAAG- EN AANBOD

Leden van Succulenta kunnen voor deze rubriek éénmaal per jaar gratis een opgave inzenden.

GEVRAAGD: Diverse soorten lectuur op het gebied van Stapelia's en aanverwanten, en het Mammillaria Handbook van Craig. Aanb. aan L. WALTERS, Houtrijkstraat 136, I, links, Amsterdam Centrum.

TE KOOP: de albums van Verkade. Cactussen, Vetplanten en het Pette album Cactussen. Prijs f. 3,00 per stuk, plus portokosten. C. COLIJN. Sabalaan 5, Vlissingen, postrekening 51406.